

[Leonhard Hansen.]

ærede Medlem sagde, at der kun var sendt 600 Lister ud; der var udsendt 1 500. 43 kom tilbage. Man maa vel nok i et saadant Tilfælde kunne kræve, i hvert Tilfælde maa Revisorerne kunne kræve, at *alle* Lister bliver forelagt. Det er vel ikke tilstrækkeligt at komme og sige, at der er 1 457 Lister, som der ingenting var tegnet paa. Det er vel i hvert Fald ikke tilstrækkeligt for en Revision, vel sagtens heller ikke for en kommunistisk Revision. Derfor forlangte Revisorerne da ogsaa disse Regnskaber. Og af den Grund blev de ekskluderet. Dette er Sandheden, uanset hvad det ærede Medlem staar og siger her.

Der blev af det ærede Medlem sagt, at der ikke opstod nogen ulovlig Konflikt. Maa jeg spørge: Hvorfor samlede man saa ind til de betrængte Skotøjsarbejdere?

Det ærede Medlem siger, at Nakskov-Sagen er i Orden, Regnskaberne er i Orden. Jeg har ikke sagt det modsatte, jeg omtalte Organisationen „Røde Hjælp“, og jeg gjorde opmærksom paa, paa hvilken Maade man samlede ind til disse Arbejdere, der af Kommunisterne var provokeret til Uroligheder og Politisammenstød, disse Arbejdere, som man forhindrede i at søge Benaadning, hvad de vel sagtens kunde have opnaaet. — Indsamlingen indbragte 9 000 Kr.; af disse fik Nakskov-Arbejderne ca. 6 000 Kr. Til Administration, Rejser, Agitation, Arrangement af Fester, Møder og Pjecer gik der et Beløb paa 3 500 Kr.

Det er det, vi kritiserer, vi kræver, at det offentlige skal have Indseende med den Slags Ting, for at Folk, der i god Tro yder Bidrag til nødstedte Mennesker, kan stole paa, at Beløbene gaar til de Formaal, de har tænkt sig.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa Forhandlingen om disse specielle Tilfælde være afsluttet.

Munch-Petersen: Naturligvis skal det offentlige have Indseende med disse Ting, det har det ogsaa faaet gennem Offentliggørelsen af Regnskaberne. Disse Regnskaber har været offentliggjort, den Sum, der er blevet brugt til Agitation, har været offentliggjort. Der var ikke noget at skjule. Men man kan ikke indsamle til politisk og økonomisk Understøttelse, uden at man bruger en Del af de indsamlede Midler til Rejser og til at holde Møder for rundt

omkring — naturligvis ikke til Flyveture, det er ganske klart; Pengene er heller ikke anvendt til det, det er en af de sædvanlige socialdemokratiske Skrøner.

Og med Hensyn til det andet Regnskab maa jeg endnu en Gang fremhæve, at man naturligvis fører de Lister paa Indtægtssiden, hvor der er indkommet Beløb; om enkelte af Listerne skulde ligge ude, er en Ting, man ikke er i Stand til at hindre, fordi man ikke kan tvinge socialdemokratiske og reformistiske Tillidsmænd rundt omkring til at returnere Lister, de har modtaget, og saa rejser man fra samme Side bagefter Sagen om, at der skal være Svindel i Regnskabet i den Anledning. Det er en Fremgangsmaade, man kan benytte, naar man med alle Midler vil søge at skade Indsamlingerne til Arbejdernes Klassekamp.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Leonhard Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Vanggaard):

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Det forventes, at Udvalget angaaende Forslag til Lov om Spiritus og Gær vil afgive Betænkning i Løbet af Dagen, og under Forudsætning af, at dette sker, skal jeg sætte denne Sag paa Dagsordenen for Tingets næste Møde, der afholdes Torsdag den 1. Februar 1934 Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om offentlige Indsamlinger.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Spiritus og Gær.

Mødet hævet Kl. 14⁵.